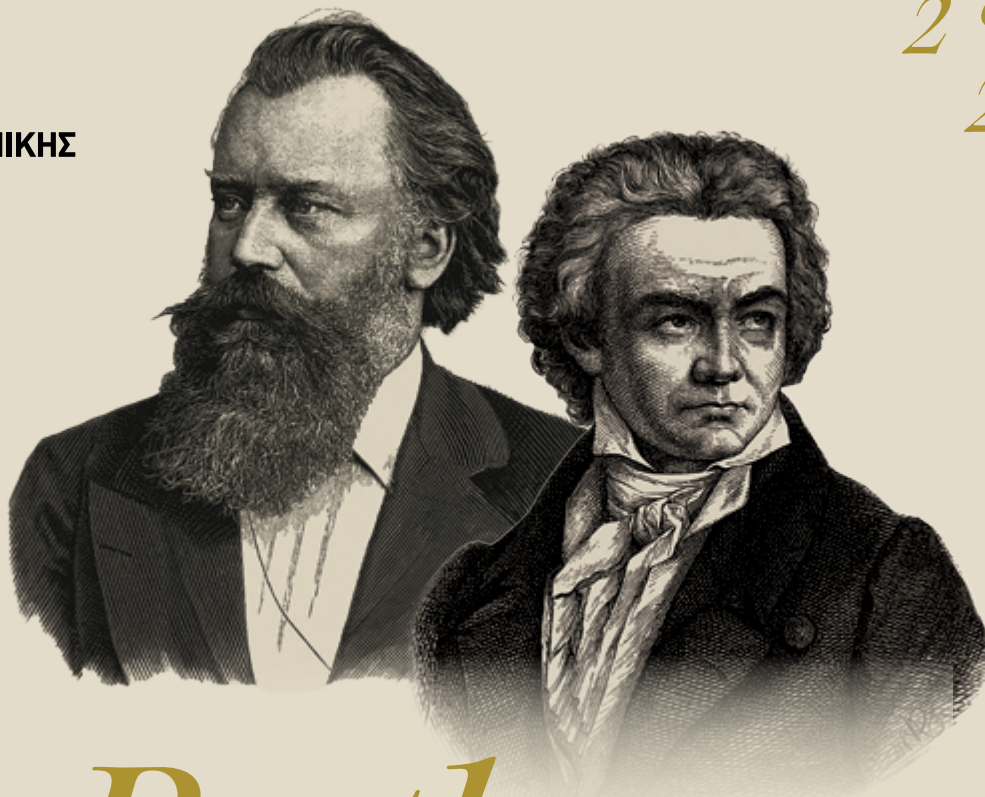

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

2 ΦΕΒ
2024

Beethoven & Brahms

ΣΕ ΝΤΟ ΕΛΑΣΣΟΝΑ

ΠΙΑΝΟ ΓΙΩΡΓΟΣ-ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ LEO MCFALL

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού
Η Κ.Ο.Θ. επιχορηγείται και
επιτηδεύεται από το ΥΠ.ΠΟ.

www.tssso.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Σίμος Παπάνας

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Στάθης Γεωργιάδης

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αντώνιος Κωσταντινίδης

ΜΕΛΗ

Παναγιώτης Διαμαντής
Σωτηρία Γκιουλέκα
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Μαρία Νιμφή (Γραμματεία), **Μανώλης Αδάμος** (Λογιστήριο), **Έλενα Παράσχου** (Ταμείο), **Πέτρος Γιάντσης** (Φροντιστής), **Νίκος Κυριακού** (Υπεύθυνος Marketing & Επικοινωνίας), **Φίλιππος Χατζησίμου** (Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού), **Γιώργος Νιμφής** (Φροντιστής), **Μίνα Παπακωνσταντίνου** (Συnergάτιδα Διεύθυνσης), **Θεοδώρα Καραμανίδου** (Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο), **Έφη Τερζή** (Λογιστήριο), **Όλγα Αϊλαρούδη** (Γραμματεία), **Νικηφόρος Κάκογλου** (Κλητήρας), **Κατερίνα Νούλιου** (Λογιστήριο)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γεωργία Καραντώνη (Εκπαιδευτικά προγράμματα & κοινωνικές δράσεις), **Αγγελική Κουρουκλίδου** (Συnergάτιδα υλοποίησης καλλιτεχνικού προγραμματισμού)

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

*Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα. Η είσοδος επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω. Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Επιμέλεια εντύπου-κείμενα
Νίκος Κυριακού

Γραφιστική επιμέλεια
kitchen.was

Εκτύπωση εντύπου
SKG Press

Beethoven & Brahms

ΣΕ ΝΤΟ ΕΛΑΣΣΟΝΑ

ΠΙΑΝΟ

Γιώργος - Εμμανουήλ Λαζαρίδης

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Leo McFall

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Λούντβιχ βαν Μπετόβεν (1770-1827):
Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα αρ.3
σε ντο ελάσσονα, έργο 3735'
I. Allegro con brio | II. Largo | III. Rondo- Allegro

διάλειμμα

Γιοχάνες Μπραμς (1833-1897):
Συμφωνία αρ.1 σε ντο ελάσσονα, έργο 6850'
I. Un poco sostenuto - Allegro - Meno allegro | II. Andante
sostenuto | III. Un poco allegretto e grazioso | IV. Adagio - Più
andante - Allegro non troppo, ma con brio - Più allegro

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Κοντσέρτο για πιάνο αρ.3 σε ντο ελάσσονα, έργο 37

I. Allegro con brio

II. Largo

III. Rondo- Allegro

Ο Μπετόβεν έγραψε το “Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα αρ. 3” το 1800 και η πρεμιέρα του πραγματοποιήθηκε στις 5 Απριλίου 1803 στο Theater an der Wien, με σολίστ τον ίδιο, σε μια ιστορική συναυλία, όπου εκτελέστηκαν επίσης οι Συμφωνίες αρ. 1 και 2 και το ορατόριο «Ο Χριστός στο όρος των Ελαιών», με όλα τα έργα εκτός της πρώτης συμφωνίας, που είχε παρουσιαστεί ένα χρόνο πριν, να εκτελούνται για πρώτη φορά μπροστά στο κοινό. Ο Μπετόβεν δεν είχε ολοκληρώσει το κοντσέρτο και μάλιστα κατά τη διάρκεια των προβών έκανε συνεχώς διορθώσεις. Την ώρα της συναυλίας είχε τόσες πολλές σημειώσεις στην αρχική παρτιτούρα των μερών του πιάνου, που ουσιαστικά έπαιζε από μνήμης το κοντσέρτο, αν και έκανε νεύμα στο βοηθό του να γυρίζει τις άδειες ή μουντζουρωμένες σελίδες για να μην καταλάβει το κοινό τίποτα. Αργότερα θα αναπολούσε πάντα με χαρούμενη διάθεση αυτή την περιπετειώδη πρεμιέρα.

Με το κοντσέρτο αυτό ο Μπετόβεν επιχειρεί για πρώτη φορά να απομακρυνθεί από τα πρότυπα του Μότσαρτ και επιλέγει να το κάνει χρησιμοποιώντας ως μοντέλο το κοντσέρτο αρ.24 για πιάνο, Κ.491 του ιδιοφυούς Αμαντέους. Παρόλο που δεν απομακρύνεται πολύ από τα καθιερωμένα πρότυπα ως προς τη φόρμα, ελευθερώνεται ως προς το ύφος και βάζει τη δική του προσωπική σφραγίδα, ενώ παράλληλα αναβαθμίζει το ρόλο της ορχήστρας.

Το πρώτο μέρος χτίζεται πάνω σε δύο θέματα, που χρησιμοποιεί με δυναμική και με σαφήνεια, ρυθμική και αρμονική. Καθώς χτίζονται δίνουν την εντύπωση δύο προσωπικοτήτων με διαφορετικό χαρακτήρα. Παρόλο που τα σόλι και η κόντα θυμίζουν έντονα Μότσαρτ, ο Μπετόβεν ανεβάζει την ταχύτητα και ενισχύει το δράμα. Θα έλεγε κανείς πως πρόκειται για μία κολοσσιαία σύγκρουση των δύο αυτών γιγάντων, αλλά και μία προσπάθεια του Μπε-

τόβεν να επιβληθεί πρώτα και στη συνέχεια να απεκδυθεί από την κληρονομιά του Μότσαρτ δημιουργώντας τη δική του παρακαταθήκη εν καιρώ, χωρίς όμως να προδώσει τις βασικές αξίες στις οποίες πίστευαν οι ίδιοι. Ο Μπετόβεν έγραψε τη καντέντσα του μέρους αυτού αρκετά χρόνια αργότερα, για να διατηρήσει τον χαρακτήρα και τη δυναμική του έργου, όταν η συνεχώς επιδεινούμενη κώφωση είχε άσχημες επιπτώσεις στις δημόσιες εμφανίσεις του με το πιάνο.

Το δεύτερο μέρος είναι μία όαση ηρεμίας ανάμεσα στα ταραχώδη και γεμάτα συγκρούσεις άλλα μέρη. Εξελίσσεται αργά και είναι γεμάτο με πόνο, αλλά καταλήγει σε μία τρυφερή αίσθηση προσμονής. Το κυρίως θέμα κουβαλούν τα έγχορδα, μαζί με τα ξύλινα, με το πιάνο να πλέκει γοητευτικά αρπέτζιο γύρω της, ενώ καταλήγουν να συνοδεύουν ένα μαγευτικό ντουέτο του φαγκότου με το φλάουτο. Σε αντίθεση με τα άλλα δύο μέρη που είναι γραμμένα σε ντο ελάσσονα, εδώ ο Μπετόβεν πρωτοπορεί και σοκάρει το κοινό της εποχής του μεταβαίνοντας σε μία απομακρυσμένη από τα υπόλοιπα μέρη τονικότητα, τη μι μείζονα.

Το φινάλε επαναφέρει την ένταση, καθώς εισέρχεται με άφθονη ενέργεια και με το ιδιαίτερο πνεύμα του δημιουργού του, ο οποίος πλέκει ένα αριστούργημα γεμάτο λεπτότητα και χάρη, που όμως σε διάφορα σημεία του γίνεται άκρως δραματικό. Είναι ενδιαφέρουσα η επιλογή του Μπετόβεν να εισαγάγει ένα δεύτερο μελωδικό θέμα με το κλαρινέτο, την ώρα που το κυρίως θέμα μεταμορφώνεται σε μία φούγκα καταλήγοντας στην οριστική επικράτηση της ντο ελάσσονας. Στο τέλος το έργο σκορπά απλόχερα το εκτυφλωτικό του φως.

Johannes Brahms (1833-1897)

Συμφωνία αρ.1 σε ντο ελάσσονα, έργο 68

I. Un poco sostenuto – Allegro - Meno allegro

II. Andante sostenuto

III. Un poco allegretto e grazioso

IV. Adagio – Più andante – Allegro non troppo, ma con brio – Più allegro

Ο τελειομανής Γιοχάνες Μπραμς χρειάστηκε 14 ολόκληρα χρόνια για να συνθέσει την πρώτη συμφωνία του, μη θέλοντας να αφήσει πάνω της κανένα απολύτως ψεγάδι. Υπήρχε βέβαια και η ανασφάλεια του πρωτάρη, που την ενίσχυε ο βάρος της σκιάς του Μπετόβεν, του οποίου είχε ήδη αναγορευτεί διάδοχος στις συνειδήσεις όλων, με τη σχετική υποστήριξη του Σούμαν. Ένα ακόμη γεγονός που συνετέλεσε στην καθυστέρηση της ολοκλήρωσης του έργου ήταν η δραματική ένταση του α’ μέρους, που έθετε πολύ υψηλά και σχεδόν απροσπέλαστα συνθετικά εμπόδια για τη συνέχεια. Χρειάστηκε η εμπειρία που απέκτησε ο συνθέτης τα επόμενα χρόνια για να υπερπηδήσει αυτά τα εμπόδια, ολοκληρώνοντας τελικά ένα ευφυές αριστούργημα που χαρακτηρίζεται από αβρότητα, μεγαλοπρέπεια και σπάνια ευαισθησία που αγγίζει τη ψυχή, μεταδίδοντας ταυτόχρονα μια δύναμη που συγκλονίζει. Η πρεμιέρα του δόθηκε στην Καρλσρούη το Νοέμβριο του 1876. Η συμφωνία χαιρετίστηκε ως η δέκατη, μετά τις εννιά του Μπετόβεν, δικαιολογώντας πλήρως το θόρυβο περί διαδοχής. Ο Μπραμς από την πλευρά του αποδέχεται έμπρακτα το ρόλο που του επεφύλαξε η ιστορία, αποστίνοντας φόρο τιμής στον Μπετόβεν με τη δανεισμένη από τον «Ύμνο της Χαράς» μελωδία των εγγόρων, την οποία χρησιμοποιεί στο φινάλε του έργου, με μία όμως τελείως διαφορετική μουσική υφή.

Το πρώτο μέρος είναι γραμμένο σε μορφή σονάτας. Η δραματική εισαγωγή αυτού του μέρους είναι το τελευταίο κομμάτι του παζλ που τοποθέτησε στο έργο ο δημιουργός του, μετά από τόσα χρόνια δουλειάς. Ήταν χαρακτηριστικό του πνεύματος του Μπραμς να τελειώσει το έργο προσθέτοντας ακόμη περισσότερη δραματική ένταση εκεί ακριβώς που είχε συναντήσει τα μεγαλύτερα εμπόδια εξαιτίας αυτής. Αμέσως μετά την εισαγωγή, ο Μπραμς χαιρετά την Κλάρα Σούμαν με μία μελωδία που χρησιμοποιεί από παλιά για αυτό το σκοπό και την είχε ονομάσει ‘άλπικό κέρας’, από το ομώνυμο ελβετικό όργανο (alphorn), ενώ άλλοι την έχουν πει ‘London chimes’. Το κυρίως θέμα ξεπροβάλλει με αγριότητα από τα βιολιά και στη συνέχεια αμφιταλαντεύεται μεταξύ των βιολιών και των ξύλινων πνευστών. Τα υπόλοιπα έγχορδα και τα τύμπανα προσφέρουν ένα ρυθμικό υπόβαθρο που θυμίζει το ‘θέμα της Μοίρας’ από την ‘Πέμπτη Συμφωνία’ του Μπετόβεν. Μετά την ανάπτυξη των θεμάτων ακολουθεί η ανακεφαλαίωση, με κάπως νεφελώδη τρόπο αρχικά, για να καταλήξουμε σε ένα ειρηνικό τέλος.

Το δεύτερο μέρος είναι πολύ πιο ήρεμο από το προηγού-

μενο. Ξεκινά με τα έγχορδα, που υποδέχονται σύντομα στη συντροφιά τους το φαγκότο. Ενδιαφέροντες διάλογοι εξελίσσονται μεταξύ των διαφόρων ομάδων της ορχήστρας, ενώ ξεχωρίζει ένα σκοτεινό θέμα που αλλάζει χέρια. Η μακαριότητα που απλώθηκε στο τέλος του α’ μέρους φτάνει πλέον στο αποκορύφωμα μέσα από μαγευτικά σόλι του όμποε και του πρώτου βιολιού, ενώ το κλαρινέτο προσφέρει μία αντίθεση στην όλη μελαγχολική διάθεση. Τα έγχορδα όμως επιμένουν να δυσθυμούν και μόνο η συμμαχία όλων των πνευστών μπορεί να τους αντισταθεί φέρνοντας αισιοδοξία. Η περιπλάνηση καταλήγει σε ένα σόλο του βιολιού που θα πει emphaticά την τελευταία λέξη.

Το τρίτο μέρος είναι πιο σύντομο από τα υπόλοιπα. Ξεκινά με μία ήρεμη μελωδία του κλαρινέτου, ενώ ακολουθεί ένα δεύτερο θέμα από όλα τα ξύλινα πνευστά, για να απαντήσουν τα βιολιά με το πρώτο θέμα. Το φλάουτο, το όμποε και το φαγκότο εισάγουν μία χαρούμενη ποιμενική μελωδία, ενώ προχωράμε μέσα από διάφορες συνθετικές ιδέες του Μπραμς, για να καταλήξουμε σε ένα απαλό καρδιοχτύπι, που ακούγεται όλο και πιο έντονα, ώσπου διακόπτεται απότομα.

Το φινάλε φέρνει εντελώς διαφορετικά συναισθήματα, αφού ξεκινά με μία δυσσίωση εισαγωγή που σκορπά το σκοτάδι της παντού, βαδίζοντας πάνω σε ένα μονότονο μοτίβο των τυμπάνων. Μία αχτίδα αισιοδοξίας ξεπροβάλλει μέσα από την επανεμφάνιση της ευγενικής μελωδίας alphorn, η οποία περιγράφει την απεραντοσύνη ενός θεαματικού τοπίου των Άλπεων. Ακολουθεί ο φόρος τιμής στον Μπετόβεν με την αναφορά στην Ωδή της Χαράς από την ‘Ενάτη Συμφωνία’ και μετά την ανάπτυξη και την ανακεφαλαίωση των θεμάτων, απελευθερώνεται όλη η ένταση σε μία εξαιρετικά δραματική ‘στιγμή θριάμβου’. Η συμφωνία ολοκληρώνεται με την επονομαζόμενη Amen Cadence, που ονομάστηκε έτσι γιατί αντιστοιχούσε στο ‘Αμήν’ των εκκλησιαστικών ύμνων της αγγλοαμερικανικής παράδοσης. Κλείνοντας τη συμφωνία του με αυτό τον τρόπο, ο Μπραμς ενισχύει μία τάση των θρησκευτικών ύμνων της εποχής του να καθιερώνουν αυτό τον παραδοσιακό τρόπο ολοκλήρωσης των εκκλησιαστικών τους ύμνων.

Στο συμφωνικό του ντεμπούτο λοιπόν ο Μπραμς καταφέρνει να συνδυάσει τις παραδοσιακές δομές και τα ιδεώδη του κλασικισμού με το βαθύ συναισθηματισμό και τα πλούσια εκφραστικά μέσα του ρομαντισμού, διαμορφώνοντας ένα προσωπικό ύφος που θα τον καθιέρωνε γρήγορα ανάμεσα στους κορυφαίους.

Γιώργος - Εμμανουήλ Λαζαρίδης

ΠΙΑΝΟ

Ο Γιώργος - Εμμανουήλ Λαζαρίδης αποτελεί μια πολύπλευρα αναγνωρισμένη προσωπικότητα, με 35 χρόνια αδιάκοπης παρουσίας στην διεθνή μουσική σκηνή ως σολίστ, συνθέτης, παιδαγωγός και πρωτοπόρος στην ίδρυση και την εξέλιξη νέων πολιτιστικών δομών.

Ξεκίνησε μαθήματα πιάνου με την Κατερίνα Αστεριάδου και αποφοίτησε με δίπλωμα πιάνου στην τάξη της Δόμνας Ευνουχίδου. Στο Λονδίνο μελέτησε κοντά στους Yonty Solomon, Alfred Brendel και Ruth Nye. Δούλεψε επίσης με τον Douglas Finch και την Noretta Conci Leech. Σύνθεση σπούδασε κοντά στον Χρήστο Σαμαρά, τον Edwin Roxburgh και τον Daryl Runswick. Υπήρξε υπότροφος της Βασιλομήτωρος Ελισάβετ, των Ιδρυμάτων Λεβέντη, Hattori, Solti, Ωνάση κ.α.

Από το 1989 έως σήμερα, διανύει λαμπρή καριέρα που τον έχει οδηγήσει από τις ΗΠΑ και το Μεξικό, έως την Ευρώπη, την Αίγυπτο και τη Μέση Ανατολή, και σε μερικούς από τους πιο σημαντικούς συναυλιακούς χώρους όπως οι Royal Albert Hall, Carnegie Hall, Wigmore Hall, Muzikverein, Kölner Philharmonie κ.α.

Οι εκτελέσεις του χαρακτηρίζονται «υπεράνω σύγκρισης» (BBC Music Magazine, Adrian Jack) και «τόσο ξεχωριστές, που διατηρούν τη μοναδικότητά τους ακόμη και όταν σκεφτούμε σπουδαίες εκτελέσεις των Argerich, Horowitz, Brendel, Zimmerman» (Grammophone Music Magazine).

Μέχρι σήμερα έχει ηχογραφήσει δίσκους με διεθνή αναγνώριση και έχει δώσει εκατοντάδες συναυλίες σε φεστιβάλ και μεγάλα μουσικά κέντρα όλου του κόσμου, ενώ έχει συμπράξει με κορυφαίες ορχήστρες μεταξύ των οποίων η Φιλαρμονική της Αγίας Πετρούπολης, η Βασιλική Φιλαρμονική του Λονδίνου, η Φιλαρμονική της Γαλλικής Ραδιοφωνίας και πολλές άλλες. Έχει συνεργαστεί με διάσημους αρχιμουσικούς όπως οι Yuri Temirkanov, Neville Marriner,

Mikko Franck, Ingo Metzmacher, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνονται και σπουδαίοι Έλληνες μαέστροι, καθώς επίσης και παγκοσμίου φήμης σύνολα μουσικής δωματίου και καλλιτέχνες όπως τα κουαρτέτα Medici και Ysaÿe, ο Λεωνίδας Καβάκος, η Barbara Hendricks, ο Michael Tilson Thomas, ο Δημήτρης Σγούρος κ.α.

Ο Γιώργος Λαζαρίδης έχει παραδώσει σεμινάρια σε πανεπιστήμια της Αγγλίας, των Ηνωμένων Πολιτειών, της Ισπανίας, της Μαλαισίας κ.α., ενώ έχει προσκληθεί ως μέλος κριτικών επιτροπών σε διεθνείς διαγωνισμούς πιάνου, όπως ο διαγωνισμός Maria Callas, Gina Bachauer, Sussex International κ.α. Είναι Επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Το συνθετικό του έργο συμπεριλαμβάνει δύο μεγάλα ορατόρια, ένα κονσέρτο για πιάνο, σειρές παραλλαγών, πρελουδίων και άλλων έργων για πιάνο και πιανιστικά σχήματα, χορωδιακή μουσική, καθώς και μουσική για το θέατρο, με αναθέσεις ελληνικών και διεθνών φορέων όπως το Πανεπιστήμιο Princeton, το Φεστιβάλ Νέων Τεχνών του Birmingham, το Europa Cantat, το Wigmore Hall, το Κέντρο Πολιτισμού της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας κ.α.

Ιδρυτικό μέλος της διεθνούς μουσικής κοινότητας 'Μουσικό Χωριό', ο Λαζαρίδης διετέλεσε καλλιτεχνικός διευθυντής στο τμήμα μουσικών εκδηλώσεων του Φεστιβάλ Δημητρίων και διευθυντής του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης. Διετέλεσε επίσης καλλιτεχνικός διευθυντής του Οργανισμού Μεγάλου Μουσικής Θεσσαλονίκης, όπου πρωτοστάτησε στην ίδρυση σημαντικών θεσμών, όπως η Συμφωνική Ορχήστρα Νέων 'ΜΟΥΣΑ' και το Διεθνές Φεστιβάλ Παιδικών και Νεανικών Χορωδιών.

Leo McFall

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Ο Leo McFall κατέχει τη θέση του Αρχιμουσικού στη Συμφωνική Ορχήστρα του Βόραλμπεργκ (Αυστρία) από τη σεζόν 2020-21.

Κατά τις πρόσφατες καλλιτεχνικές περιόδους έχει διευθύνει τη Συμφωνική της Σιγκαπούρης, τη Φιλαρμονική του Βελιγραδίου, τη Φιλαρμονική του BBC, την Hofkapelle του Μάινινγκερ, την Ορχήστρα του Καπιτωλίου της Τουλούζ, τη Φιλαρμονική του Μόντε Κάρλο, την Εθνική Ορχήστρα της Λυών και την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Η ηχογράφησή του των συμφωνιών της πρώιμης περιόδου της Emilie Mayer κέρδισε το βραβείο OPUS CLASSIC το 2021.

Ο Leo McFall έχει επίσης στενή συνεργασία με την 'Alma Mahler Kammerorchester', ένα σχήμα νέων μουσικών που προέρχονται από τις κορυφαίες Ευρωπαϊκές ορχήστρες.

Ιδιαίτερα ενεργός στο χώρο της όπερας, έχει διευθύνει μεταξύ άλλων στην Εθνική Όπερα της Αγγλίας, στο Glyndebourne Festival Opera, στην Opera North και στο

Κρατικό Θέατρο του Βισμπάντεν, στην Έσση.

Ως νικητής του Deutsche Dirigentenpreis του 2015 και ως φιναλίστ του Nestlé and Salzburg Festival Young Conductors Award του 2014, ο Leo McFall είχε τη χαρά να αναπτύξει μία στενή συνεργασία με τον Bernard Haitink, του οποίου διετέλεσε βοηθός στην προετοιμασία κοντσέρτων με ορχήστρες όπως η Royal Concertgebouw, η Συμφωνική του Σικάγου και η Chamber Orchestra of Europe.

Η πρώτη του επίσημη θέση ήταν αυτή στο Κρατικό Θέατρο του Μάινινγκερ, όπου διηύθυνε ένα ευρύ συμφωνικό και οπερατικό ρεπερτόριο. Στη διάρκεια αυτής της περιόδου διετέλεσε επίσης Βοηθός Μαέστρου στην Gustav Mahler Jugendorchester.

Τα μελλοντικά του σχέδια περιλαμβάνουν συναυλίες με τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ισλανδίας, τη Συμφωνική του Ουλού, την Κρατική Ορχήστρα του Κάσσελ και τη Συμφωνική Ορχήστρα της Αντβέρπ, καθώς και μία ηχογράφιση με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λουξεμβούργου.

Από τον Ιούνιο του 2023 είναι ο βασικός Αρχιμουσικός της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αποτελεί τον σημαντικότερο και ιστορικότερο φορέα συμφωνικής μουσικής στη Βόρεια Ελλάδα και έναν από τους μείζονες πολιτιστικούς οργανισμούς της χώρας. Ιδρύθηκε το 1959 από τον σπουδαίο συνθέτη και αρχιμουσικό Σόλωνα Μιχαηλίδη και σήμερα το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε 112 μουσικούς.

Με δεδομένο την δημόσιο χαρακτήρα της, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης υπηρετεί την υψηλής ποιότητας μουσική δημιουργία και διασφαλίζει την πρόσβαση των πολιτών σε αυτήν μέσα από μία ποικιλία δράσεων που συμπεριλαμβάνει συμπράξεις με κορυφαίους καλλιτέχνες της Ελλάδας και του κόσμου, στήριξη της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των ταλαντούχων νέων Ελλήνων μουσικών, αλλά και πλήθος εκπαιδευτικών και κοινωνικών προγραμμάτων.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι το συμφωνικό σχήμα της χώρας με τη σημαντικότερη διεθνή δισκογραφική παρουσία, ηχογραφώντας συστηματικά με παγκόσμιες ακτινοβολίας εταιρείες, όπως η EMI, η BIS, η NAXOS και η Deutsche Grammophon. Οι ηχογραφήσεις της έχουν λάβει βραβεία και διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο, καθιστώντας την Κ.Ο.Θ. πρέσβειρα του ελληνικού πολιτισμού και

της ελληνικής μουσικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

Η διεθνής παρουσία της Κ.Ο.Θ. περιλαμβάνει και επιτυχημένες εμφανίσεις σε Βερολίνο, Μόναχο, Πεκίνο, Σόφια, Πράγα, Βαλένθια, Φλωρεντία, Πιστόια, Μασσαλία, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν, Φιλιππούπολη και Κύπρο, ενώ στον κατάλογο των καλλιτεχνών που έχουν συμπράξει μαζί της συμπεριλαμβάνονται οι L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khachaturian, M. Rostropovich, V. Ashkenazy, M. Shostakovich, A. Ciccolini, I. Pogorelich, L. Kogan, S. Accardo, G. Shaham, D. Hope, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Maisky, A. Desplat, M. Nyman, I. Gillan, J. Anderson, M. Alvarez, T. Hampson, P. Gallois, A. Avital, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος κ.ά.

Σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την διεύθυνση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλατά, Κάρλο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Σημερινός Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. είναι ο Σίμος Παπάνας και βασικός Αρχιμουσικός της ο Leo McFall.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΒΑΣΙΚΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.

Leo McFall

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσαμίoglou

Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti
Εύη Δελφινούπουλου
Άκης Αρχοντής
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάνταρης
Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ευαγγελία Χατζηπέτρου

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζιμα
Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β'
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ

Tutti
Μίμης Τοπτσίδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Γκορ Σελαμαζίδης
Ίγνα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β'
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Δημήτρης Δελφινούπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμοντίτσα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'
Απόστολος Χανδράκης
Ντίμιτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β'
Λίλα Μανώλα

Tutti
Δημήτρης Πολυζωΐδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς
Μυρτώ Ταλακούδη

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'
Χαράλαμπος Χειμαριός
Ντίμπαρ Ιβάνοφ

Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελιδής

Tutti
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος
Ευθύμιος-Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Νικόλας Δημόπουλος
Θώνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

Tutti
Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

Tutti
Πέτρος Μαυρομάτης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Κοσμάς Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης

Tutti
Βασίλης Καρατζίβας
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας

Κορυφαίοι Β'
Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου

Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'
Παντελής Φειζός

Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Άγγελος Κοσκινάς
Ανδριάντα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Γρηγόρης Νέτσκας

Δημήτρης Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Λασκαριδής

Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκιαβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Κόκκορας
Σπύρος Βέργης

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'
Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Πανάγιω Καραμούζη

Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γιμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Ελένη Μπουλασίκη

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Ανδρέας Παπανικολάου

7^η
Επετειακή
Διοργάνωση

Agrotica

HELEXPO

30^η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ, ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ & ΕΦΟΔΙΩΝ

1-4 | 2 | 2024

ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΚΘΕΣΙΑΚΟ & ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

agrotica-expo.gr

Keep Growing

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΡΗΦΗ

ΕΠΙΧΕΙΡΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΚΟΡΥΦΗΣ
ΑΕΡΟΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΑΕΓΕΑΝ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ
ΠΑΡΟΧΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΔΕΗ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ
ΤΗΛΕΠΙΚΟΝΩΜΑΤΟΣ
ΠΑΡΟΧΗΣ

NOVA

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Autohellas Hertz

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

HELEXPO